

Doc. dr. JANEZ POKLUKAR (1960–2004)

V ponedeljek, 5. aprila je za posledicami poškodb pri delovni nesreči, v ljubljanskem Kliničnem centru, umrl doc. dr. Janez Poklukar iz Seničnega pri Trziču, ugleden, svetovno znan čebelarski strokovnjak, raziskovalec, znanstvenik in pedagog na Biotehniški fakulteti.

Rodil se je 2. maja 1960 v Kranju, kot sin kmečkih staršev Jakoba in Ane Poklukar. Po prvih štirih letih osnovne šole, ki jo je obiskoval v Dupljah, je osnovno šolanje nadaljeval v Kranju. Po končani osnovni šoli se je leta 1975 vpisal na živinorejsko-veterinarsko tehnično šolo v Ljubljani, kjer je leta 1978 z odliko maturiral. Po končani srednji šoli se je vpisal na višješolski študij živinoreje na Biotehniški fakulteti v Ljubljani in po opravljeni diplomu nemudoma nadaljeval študij na visokošolskem študiju živinoreje. Diplomiral je 3. septembra 1982 z diplomskim delom »Primerjava mlečnih proizvodenj na družbenem obratu in na kmetijah« in si s tem pridobil strokovni naziv diplomirani inženir kmetijstva živinorejske smeri. Po študiju je odšel na služenje vojaškega roka, potem pa se je za določen čas zaposlil kot pripravnik na Kmetijsko živilskem kombinatu v Kranju.

Leta 1984 se je poročil z Miro Papler iz Žej pri Naklem. Preselila sta se v Senično, in v zakonu so se jima rodili trije otroci: Tanja, Klavdija in Aleš.

Janez Poklukar je bil od 1. novembra 1984 zaposlen na Kmetijskem inštitutu Slovenije, kjer je bil vodja selekcije v čebelarstvu. Že med služenjem vojaškega roka je vpisal podiplomski študij na Biotehniški fakulteti s področja genetike in selekcije v živinoreji. Magistrski študij genetike in selekcije v živinoreji je zaključil z delom »Uspešnost masovne selekcije domače čebele v pogojih kontroliranega in svobodnega parjenja matic v letu 1989«. V letu 1992 je uspešno zagovarjal doktorsko disertacijo z naslovom »Genetski parametri površine domače pčele (*Apis mellifera carnica*) i proizvodnja meda«, na Agronomski fakulteti Vseučilišča v Zagrebu. S tem je zaključil dobo usposabljanja v okviru programa mladih raziskovalcev.

V letu 1995 si je pridobil naziv višji znanstveni sodelavec, v letu 1997 pa je bil habilitiran za docenta na področju čebelarstva na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. V času izvolitve v naziv je bil mentor 11 diplomantom visokega strokovnega in univerzitetnega študija zootehnike na

Biotehniški fakulteti. Dve diplomski nalogi sta bili nagrajeni s Prešernovo nagrado Biotehniške fakultete. V zadnjem času je bil mentor dvema podiplomskima študentoma.

Poleg dela, ki ga je opravljal na kmetijskem inštitutu Slovenije in na Biotehniški fakulteti, je bil zelo dejaven tudi na drugih področjih: Med drugim je bil član stalne delovne skupine za čebelarstvo pri Evropski komisiji v Bruslju, nosilec predmeta "Genetika pčela" na podiplomskem študiju "Stočarstvo, Mljekarstvo, Pčelarstvo na Agronomski fakulteti Vseučilišča v Zagrebu, član upravnega odbora Čebelarske zveze Slovenije, član delovne skupine za pripravo Zakona o živinoreji, vodja vertikalne delovne skupine za pripravo podzakonskih aktov na področju čebelarstva, član programskega sveta Mednarodnega kmetijsko – živilskega sejma, Gornja Radgona, član oz. predsednik komisije za ocenjevanje medu, koordinator strokovnih nalog v čebelarstvu ter vodja opazovalno- napovedovalne službe gozdnega medenja.

Za dr. Janeza Poklukarja lahko rečemo, da je delal kolikor je mogel in da se ni skrival za obveznostmi, ki so mu bile dane s strani Kmetijskega inštituta. Tudi zaradi tega je njegova znanstvena, strokovna in poljudna bibliografija tako obsežna. Od leta 1982 je napisal preko 220 prispevkov, med drugim 24 znanstvenih in 77 strokovnih člankov, 20 znanstvenih prispevkov na konferencah, 17 strokovnih prispevkov na konferencah, 17 povzetkov znanstvenih prispevkov na konferencah, 20 končnih poročil o rezultatih raziskav ter 9 elaboratov, predštudij in študij. Neprecenljivo je tudi njegovo uredniško in avtorsko delo pri izdaji knjige »Od čebele do medu«, ki je izšla pred šestimi leti pri založbi *Kmečki glas*.

Zaradi svoje široke znanstvene in strokovne razgledanosti je bil tudi odličen pedagog, ki je svoje bogato znanje razdal študentom pa tudi na predavanjih za čebelarje, po vsej Sloveniji in v tujini. Tudi njegov mednarodni ugled je pripomogel, da je bil lani v Sloveniji svetovni čebelarski kongres Apimondia 2003, kjer je skupaj s pred kratkim preminulim dr. Josefom Starkom brezhibno izpeljal strokovni del kongresa. Odlična izvedba kongresa, pa tudi njegova sposobnost, da se je pri pomembnih odločitvah odločal hitro, sta pripomogli, da je v začetku letošnjega leta postal član devetčlanske strokovne skupine za med pri evropski komisiji v Bruslju.

Ob vsem tem pa je našel čas tudi za združevanje strokovnega in družabnega, saj je kot predsednik Slovenskega akademskega čebelarskega društva (SAČD) organiziral številna strokovna srečanja in ekskurzije. Kljub številnim obveznostim je ostal dostopen za vsakega čebelarja. Nikoli ni odrekel besede in njegova strokovna razlaga je pogosto pomagala pri reševanju problemov.

Ker se je njegova življenjska pot končala veliko prehitro, se je v slovenskem čebelarskem prostoru pojavila velika praznina, ki je ne bo mogoče kmalu zapolniti.

Od njega smo se poslovili 8. aprila 2004 v cerkvi v Naklem pri Kranju. Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Peter KOZMUS, univ. dipl. inž. zoot.